

har taget Søndagsklæberne paa eller ikke. Mangen Bisp. har gjennem Præstens Søndagsklæder seet, at han ikke buede, og det Samme kan sees gjennem Skolelærerens Søndagsklæder. Jeg troer, at Overstoledirectorens Tilshyn er af største Bigtighed for Skolernes daglige Gang, og for at hjælpe Communerne til ikke blot at faae Skolelærerpladserne besatte med dygtige Mænd, men ogsaa sørge for, at Skolerne gaae i en regelmæssig og tilbørlig Gang. Der kan ganske vist findes Enkelte, som kunne føle sig generede af Overstoledirectorens Tilshyn, men den Skolelærer, som i Virkeligheden vil sit Embedes tilbørlige Fremme, og som har den Overbeviisning, at han er et Menneske og kan feile, vil let sætte sig ud over den Gene, som det er, engang imellem at blive paa-seet af en høiere Autoritet og see, at det er en Sag af stor Betydning baade for ham selv og Andre, og at han gjennem denne sagkyndige Mand meget ofte vil kunne faae Vink, som han kan og skal benytte ved sin Embedsgjerning. Spørgsmaalet var i Virkeligheden, om dette Embedes Gjerning skulde udføres eller ei, og Fordringen var stillet saaledes: Denne Post bortfalder ved Vacance, og da man ikke kunde sætte det igjennem, forandrede man det til: For Fremtiden skal den kun lønnes ved Honorar. Det viser sig altsaa, at Forslaget kun er et Mæglingsforslag og det et saare uheldigt Mæglingsforslag, som hverken er det Ene eller det Andet. Jeg siger ikke, at det er umuligt at faae denne Post besat med Honorar; det kan hændes, at Ministeriet kan faae en Mand, som er velstillet til at overtage Posten for et Honorar, men det kan ogsaa være, at Folk ville være uwillige dertil, men det maa paa det Bestemteste fastholdes, at det kan ikke hjælpe at benytte disse 2,400 Rb., som indrømmes til Honorar, paa den Maade, at de udstykes til Forskjellige, der foretage Inspectionsreiser paa forskjellige Steder. Et saadant Tilshyn af mange Forskjellige er sandelig unyttigt, og det er derfor, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Steen) i en anden Henseende har bemærket, virkelig en meget daarlig Economie at anvende Pengene paa denne Maade. Det er langt fornuftigere at bevilge Sædtillæg og Pension og saae vir-

kelig Nytte deraf end at anvende 2,400 Rb. til saadanne Inspectioner, hvorved En eller Anden kommer til at overvære en Examen snart i den Skole, snart i den, Noget, hvoraf der ikke kommer det Allermindste ud. Jeg taler i den Henseende af egen Erfaring i en anden beslægtet Retning. — Hvad de Vædringsforslag angaaer, som ere stillede om Theatret, og hvori man er gaaet ganske overordentlig vidt, skal jeg ikke opholde mig videre ved dem, da jeg i det Hele kan henholde mig til, hvad der er ytret af den høitærede Kultusminister og tildeels af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther). Jeg vil i den Henseende kun bemærke, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgfreds (Krabbe) i sin Motivering af sine Forslag brugte Yttringer, der vare meget stærke, og som jeg egentlig heller ikke kan antage, at han vil vedkjende sig, men netop derfor har jeg troet, at det vilde være rigtigt at gjøre opmærksom paa dem strax. Han talte, som om der var Modsigelse mellem Beskræbelserne for at bevare det æsthetiske Skjønne og Beskræbelserne for at samle Kræfterne for at tilbageerobre vor tabte Lykke. Jeg troer, at det paa det Bestemteste tør siges, at der ingen saadan Modfætning er mellem en alvorlig Stræben efter at tilbageerobre, hvad vi Alle længes efter, og at bevare Skjønheden, hvor den har hjemme; der er Modfætning mellem den alvorlige Stræben og Uheldighed, mellem den alvorlige Stræben og Nybelsessyge, men en Stræben i den sande Skjønheds Tjeneste er selv en Stræben efter det Ideelle og en alvorlig Stræben, der netop fører til det selvsamme Maal: Tilbageerobring af vor tabte Lykke, en Stræben, der har høi Betydning for Folket og dets hele Udvikling, at man ikke kan Andet end lade den vederfares al mulig Væ. Det er et underordnet Punkt i den Henseende, men jeg troer dog, at det staaer i en vis Sammenhæng dermed, naar det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds (Udler) gjorde opmærksom paa Theatrbhøiningens Udseende og sagde, at det var en Skjændsel, at den saae saaledes ud. Jeg troer navnlig, at det var en rigtig Sammenligning, naar Theatret blev sammenlignet med en Mand, der gik i Pjalter og Lapper, og ligesaa vist,